

ŁSNIEĆ (2) *vb impf*

praes 3 sg łśnieje (1). *♦ praet 3 sg f* łsniąła (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Błyszczec, połyskiwać; tu w przeni (2) : Ale Bráterlka zgodá v nas w ten czás łsniáła StryjWjaz A3v.

W porównaniu (1): GDy Król łufznie obrány y vkoronowány/ łufznie ná thronie zásiędzie/ dopiéro fie iego łozęłliwé pánowánié stánié/ y v łwych poddánych nietylko moc bierze/ ále téz iákoby perły iákié łsnieie. SarnStat 21.

[Zwrot: »łśnieć we czci«: A ná drugim mieyfcu ták práwo mowi: Iż zoná łufznie łsnieie we czći/ áby był czut iey bláfk AgrWirzb I2v.]

Synonimy: błyszczec, błyszczec się, iskrzyć się, jaśnieć, jaśnieć się, migotać się, skrzyć się, świecić, świecić się.

Formacje współrdzenne cf ŁSNAĆ.

Cf ŁSNIĄCY, ŁSNIENIE

LW